

OBRAZLOŽITEV

Uredba o emisiji snovi v zrak iz malih kurilnih naprav nadomešča Uredbo o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 23/11, 2/15, 50/16 in 17/18). Iz omenjene uredbe so z Uredbo o emisiji snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev (Uradni list RS, št. 17/18 in 59/18) od aprila 2018 dalje izvzete srednje kurilne naprave, medtem ko se uredba še vedno uporablja za male kurilne naprave. Zaradi tega je potrebno obstoječo uredbo novelirati.

Nova uredba ne vnaša večjih sprememb za male kurilne naprave. Pri tem se lahko izpostavijo naslednje novosti:

- male kurilne naprave so vse kurilne naprave z vhodno toplotno močjo do 1 MW, ne glede na uporabljeno gorivo in namen uporabe. Obstoječa (stara) uredba male kurilne naprave opredeljuje kot kurilne naprave:
 - na trdno gorivo z vhodno toplotno močjo do 1 MW;
 - na tekoče gorivo z vhodno toplotno močjo do 5 MW za namen ogrevanja prostorov oz. sanitarne vode ali za namen sproizvodnje toplote in elektrike ob hkratni uporabi proizvedene toplote tudi za ogrevanje prostorov. Op: kurilne naprave na tekoče gorivo, ki se uporabljajo za tehnološke namene, se pri nazivni moči od 4 kW do 50 MW obravnavajo kot srednje kurilne naprave;
 - na plinasto gorivo z vhodno toplotno močjo do 10 MW za namen ogrevanja prostorov oz. sanitarne vode ali za namen sproizvodnje toplote in elektrike ob hkratni uporabi proizvedene toplote tudi za ogrevanje prostorov. Op: kurilne naprave na plinasto gorivo, ki se uporabljajo za tehnološke namene, se pri nazivni moči od 4 kW do 50 MW obravnavajo kot srednje kurilne naprave.

Nova razvrstitev malih kurilnih naprav do 1 MW vhodne toplotne moči je skladna z Uredbo o emisiji snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev (Uradni list RS, št. 17/18 in 59/18), ki se uporablja za srednje kurilne naprave od 1 MW do 50 MW ne glede na uporabljeno gorivo in namen uporabe;

- kurilne naprave na trdna goriva se opredelijo kot kurilne naprave za ogrevanje prostorov oz. sanitarne vode in kurilne naprave za tehnološke namene. Obstoječa uredba določa takšno delitev samo za male kurilne naprave na tekoče gorivo z vhodno toplotno močjo od 4 kW do 5 MW in za plinasto gorivo z vhodno toplotno močjo od 4 kW do 10 MW. V teh kurilnih napravah na tekoče ali plinasto gorivo za tehnološke namene, ki se sicer obravnavajo kot srednje kurilne naprave, se lahko uporabljajo goriva, katerih uporaba ni dovoljena v malih kurilnih napravah za ogrevanje prostorov oz. sanitarne vode. Za novo delitvijo kurilnih naprav na trdna goriva, ki se bodo uporabljala za tehnološke namene, se razširja tudi nabor uporabe možnih trdnih goriv v teh napravah, kot npr. ostanki biomase rastlinskega izvora iz proizvodnje in obdelave celuloze papirja in kartona (t.i. papirniška industrija), ter proizvodnje živil in pijač (prehrambna industrija), koks in premog s povišanim deležem žvepla v kurilnih napravah, opremljenih z razžvepljevalno napravo (energetika). Po obstoječi uredbi je možno ta goriva uporabljati samo v srednjih kurilnih napravah nad 1 MW. Za kurilne naprave, ki uporabljajo trdna goriva za tehnološke namene, se določajo tudi nove mejne vrednosti emisije snovi. In sicer za dušikov monoksid in dušikovega dioksida, izražen kot NO₂, ter za žveplov dioksid. Omenjeni mejni vrednosti nista predpisani za kurilne naprave na trdna goriva za ogrevanje prostorov oz. sanitarne vode;
- nova uredba se ne uporablja za določevanje mejnih vrednosti emisije snovi v zrak iz kurilnih naprav, ki so izdelane v skladu z:
 - Uredbo Komisije (EU) št. 813/2013 z dne 24. avgusta 2013 o izvajanju Direktive 2019/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovane grelnikov prostorov in kombiniranih grelnikov (UL L št. 239 z dne 6. 9. 2012, str. 136);
 - Uredbo Komisije (EU) št. 814/2013 z dne 2. avgusta 2013 o izvajanju Direktive 2019/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovane grelnikov vode in hranilnikov vode (UL L št. 239 z dne 6. 9. 2013, str. 162);

- Uredbo Komisije (EU) 2015/1188 z dne 28. aprila 2015 o izvajanju Direktive 2019/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovano lokalnih grelnikov prostorov (UL L št. 193 z dne 21. 7. 2015, str. 76).

Omenjene evropske uredbe se uporabljajo v celoti od 26. 9. 2018 (prvi dve) oz. od 1. 1. 2018 (zadnja) za kurilne naprave na tekoča in plinasta goriva. Za pravilno razumevanje izvzema kurilnih naprav iz določb nove uredbe je potrebno upoštevati določbe 1. členov, ki v evropskih uredbah določajo vsebino in področje uporabe posamezne uredbe (glede na namen uporabe, gorivo in nazivno izhodno toplotno moč). Ustreznost dajanja na trg teh naprav, ki imajo oznako CE, nadzira inšpekcija, pristojna za trg.

Nadalje se lahko izvzamejo iz nove uredbe tudi kurilne naprave na trdna goriva, ki so izdelane v skladu z:

- Uredbo Komisije (EU) 2015/1185 z dne 24. aprila 2015 o izvajanju Direktive 2019/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovano lokalnih grelnikov na trdno gorivo (UL L št. 193 z dne 21. 7. 2015, str. 1);
- Uredbo Komisije (EU) 2015/1189 z dne 28. aprila 2015 o izvajanju Direktive 2019/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovano kotlov na trdno gorivo (UL L št. 193 z dne 21. 7. 2015, str. 100).

Omenjeni evropski uredbi se pričneta v celoti uporabljati s 1. 1. 2022 (prva) oz. s 1. 1. 2020 (druga). Kurilne naprave na trdna goriva, ki so predmet evropskih uredb, in ki do leta 2020 oz. 2022 ne bodo izdelane v skladu z evropskima uredbama, se lahko dajejo na trg samo do navedenega datuma, če njihove emisije ne presežejo mejnih vrednosti, določenih v novi uredbi. Tudi ustreznost dajanja na trg teh naprav, ki še nimajo oznake CE, nadzira inšpekcija, pristojna za trg. Tak pristop omogoča prehodna določba 9. člena tu navedenih evropskih uredb. Za pravilno razumevanje izvzema kurilnih naprav iz določb nove uredbe je seveda potrebno upoštevati določbe 1. členov, ki v evropskih uredbah določata vsebino in področje uporabe posamezne uredbe (glede na namen uporabe, gorivo in nazivno izhodno toplotno moč);

- štedilniki s posredno ogrevano pečico ali brez nje za pripravo hrane se dodajajo med kurilne naprave, na katerih se prve meritve in občasne meritve emisije snovi ne opravljajo;
- prostornina toplotnega zbiralnika se ne določa več na liter polnilnega prostora za kurilne naprave pri uporabi peletov iz biomase. Prostornina toplotnega zbiralnika se za te naprave oz. gorivo določi samo glede na kW nazivne toplotne moči;
- za namen lažjega nadzora trga s strani inšpekcije, pristojne za trg, se določa zahteva za akreditacijo, ki jo mora pridobiti izvajalec meritve emisije snovi v zrak na nove kurilne naprave. V ta namen se uporabljajo harmonizirani standardi za gradbene proizvode, ki so objavljeni v Uradnem listu Evropske unije skladno z zahtevami Uredbe EU št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (UL L št. 88 z dne 4. 4. 2011, str. 5). Uporaba harmoniziranih standardov bo omogočala enake pogoje za izvedbo meritev emisij, tako za domače kurilne naprave kot za kurilne naprave, ki niso izdelane v Republiki Sloveniji.

Na podlagi drugega in petega odstavka 17. člena ter drugega odstavka 19. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ in 21/18 – ZNorg) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o emisiji snovi v zrak iz malih kurilnih naprav

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (namen)

(1) Ta uredba določa za male kurilne naprave:

- gorivo, ki se sme uporabljati v malih kurilnih napravah;
- vrednotenje emisij snovi v dimnih plinih;
- mejne vrednosti emisije snovi iz malih kurilnih naprav;
- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi v zrak.

(2) Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz malih kurilnih naprav, ki se uporabljajo za tehnološke procese, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(3) Ta uredba se uporablja tudi za določanje mejnih vrednosti emisij snovi v zrak in obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak, ki nastanejo pri uporabi trdnih odpadkov v malih kurilnih napravah, razen če to ni posebej določeno v predpisu, ki ureja sežigalnice odpadkov in naprave za sosežig odpadkov, predpisu, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega ali predpisu, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. Pri uporabi trdnih odpadkov se upošteva mejna vrednost, kot je določena za male kurilne naprave z ročnim dodajanjem goriva.

(4) Ta uredba se uporablja tudi za določanje mejnih vrednosti emisij snovi v zrak in obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak, ki nastanejo pri uporabi masti in olj iz živalskih stranskih proizvodov v malih kurilnih napravah, če so izpolnjeni pogoji iz Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 1), ter perutninskega gnoja, razen če to ni posebej določeno v Uredbi Komisije (EU) št. 142/2011 z dne 25. februarja o izvajanju Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter o izvajanju Direktive Sveta 97/78/ES glede nekaterih vzorcev in predmetov, ki so izvzeti iz veterinarskih pregledov na meji v skladu z navedeno direktivo (UL L št. 54 z dne 26. 2. 2011, str. 1), nazadnje spremenjeni z Uredbo Komisije (EU) št. 592/2014 z dne 3. junija 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 142/2011 glede uporabe živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov kot goriva v kurilnih napravah (UL L št. 165 z dne 4. 6. 2014, str. 33).

2. člen (uporaba)

(1) Določbe te uredbe se uporabljajo za emisijo snovi iz malih kurilnih naprav z vhodno toplotno močjo, manjšo od 1 MW, ne glede na to, ali je uporabljeno gorivo trdno, tekoče ali plinasto, in ne glede na to, ali gre za pripravo tople vode, pare ali vročega olja, posredno sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materiala, razen za grelnike, hranilnike ali kotle iz:

– Uredbe Komisije (EU) št. 813/2013 z dne 24. avgusta 2013 o izvajanju Direktive 2019/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovano grelnikov prostorov in kombiniranih grelnikov (UL L št. 239 z dne 6. 9. 2012, str. 136);

– Uredbe Komisije (EU) št. 814/2013 z dne 2. avgusta 2013 o izvajanju Direktive 2019/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovano grelnikov vode in hranilnikov vode (UL L št. 239 z dne 6. 9. 2013, str. 162);

– Uredbe Komisije (EU) 2015/1188 z dne 28. aprila 2015 o izvajanju Direktive 2019/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovano lokalnih grelnikov prostorov (UL L št. 193 z dne 21. 7. 2015, str. 76);

– Uredbe Komisije (EU) 2015/1185 z dne 24. aprila 2015 o izvajanju Direktive 2019/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovano lokalnih grelnikov na trdno gorivo (UL L št. 193 z dne 21. 7. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/1185);

– Uredbe Komisije (EU) 2015/1189 z dne 28. aprila 2015 o izvajanju Direktive 2019/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovano kotlov na trdno gorivo (UL L št. 193 z dne 21. 7. 2015, str. 100; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/1189).

(2) Določbe te uredbe se ne uporabljajo za emisijo snovi iz malih kurilnih naprav iz prejšnjega odstavka:

– ki so kotli za kuhanje žganja, ki jih uporabljajo mali proizvajalci žganja v skladu s predpisom, ki ureja trošarino, ali

– pri katerih se produkti zgorevanja uporabljajo neposredno v proizvodnem procesu, predvsem pri neposrednem segrevanju, sušenju ali drugih postopkih obdelave predmetov ali materiala, na primer peka jedi z neposrednim stikom z vročimi dimnimi plini ali s podobnim načinom priprave jedi, v pečeh za ponovno segrevanje ali v pečeh za toplotno obdelavo.

(3) Določbe te uredbe se uporabljajo za izvajanje obratovalnega monitoringa in drugih ukrepov za male kurilne naprave z vhodno toplotno močjo, manjšo od 1 MW, ne glede na to, ali je uporabljeno gorivo trdno, tekoče ali plinasto, in ne glede na to, ali gre za pripravo tople vode, pare ali vročega olja, posredno sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materiala.

(4) Določbe te uredbe se ne uporabljajo za napravo, ki je:

– namenjena sežigu ali sosežigu odpadkov skladno z določbami predpisa, ki ureja sežigalnice odpadkov in naprave za sosežig odpadkov,

– namenjena dogorevanju zaradi čiščenja odpadnih plinov s sežiganjem, če ne obratuje kot samostojna kurilna naprava,

– plinska turbina ali nepremični motor v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev,

– reaktor za kemijske procese ali

– kurilna naprava, ki v skladu s stanjem tehnike obratuje brez dimovodnih naprav, kot je na primer infrardeči grelnik na plinasto gorivo.

3. člen (pojmi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. črnina dimnih plinov je po Ringelmannu merilo za njihovo sajavost pri zgorevanju goriva. Njihova črnina se primerja z lestvico šestih polj različne črnosti (Ringelmannova lestvica), ki se stopnjujejo od 0 do 5, pri čemer je vsako naslednje polje za 20 odstotkov bolj črno od prejšnjega. S to lestvico se vidno presoja črnina dimnih plinov, izpuščenih skozi odvodnik kurilne naprave;

2. dimni plini so odpadni plini iz male kurilne naprave, ki so onesnaženi s snovmi v trdnem, tekočem ali plinastem stanju;

3. dimno število je merilo za sajavost dimnih plinov, ki se ugotavlja na podlagi stopnje potemnelosti filtrirnega papirja. Potemnelost filtrirnega papirja se primerja z lestvico desetih polj različne intenzitete počrnelosti od popolnoma bele na prvem polju lestvice do popolnoma črne na desetem polju lestvice, pri čemer se ugotavlja, kateri stopnji v lestvici je počrnelost najbližja. Dimno število se meri pri tekočem in plinastem gorivu;
4. dobavitelj je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki dobavlja kurilno napravo v državah članicah Evropske unije ali uvaža kurilno napravo iz držav zunaj Evropske unije, ali jo proizvaja;
5. emisija snovi je kakršenkoli izpust snovi iz male kurilne naprave v zrak;
6. enosobna kurilna naprava je mala kurilna naprava na trdno gorivo, ki je namenjena zlasti ogrevanju prostora v stavbi, v katerega je postavljena, vključno s štedilniki s posredno ogrevano pečico ali brez nje. Za enosobno kurilno napravo štejejo tudi lokalni grelniki prostorov na trdno gorivo z nazivno izhodno toplotno močjo enako ali nižjo od 50 kW, katerih uporabo določa Uredba 2015/1185;
7. gorivo je katera koli trdna, tekoča ali plinasta gorljiva snov;
8. kurilna naprava s kombinirano kurjavo je naprava, v kateri lahko izmenično zgorevata dve ali več vrst goriva;
9. kurilna naprava z mešano kurjavo je naprava, v kateri hkrati zgorevata dve ali več vrst goriva;
10. kurišče je del kurilne naprave, v kateri zgoreva gorivo;
11. lončena peč je enosobna kurilna naprava na trdno gorivo, ki je obrtniško zgrajena na kraju uporabe iz mineralnih vrst materiala z veliko specifično toplotno kapaciteto zaradi shranjevanja toplote;
12. mala kurilna naprava je tehnična naprava, ki je sestavljena iz enega ali več kurišč, vključno s pomožnimi napravami, zlasti za pripravo, razprševanje oziroma mešanje goriva z zgorevalnim zrakom, ter veznih elementov za odvajanje dimnih plinov skozi odvodnik, kot npr. kondenzacijski, nizkotemperaturni, toplovodni, vročevodni in parni kotli ter generatorji toplega ali vročega zraka (v nadaljnjem besedilu: kurilna naprava);
13. najvišja temperatura ogrevalnega medija je njegova najvišja temperatura pri izstopu iz kurilne naprave;
14. naravni les je les, ki je lahko obdelan samo mehansko in tudi toplotno z namenom uničevanja lesnih škodljivcev;
15. nazivna izhodna toplota (v nadaljevanju: nazivna toplotna moč) je izhodna toplotna moč, kot jo navede proizvajalec kurilne naprave v deklaraciji in je izražena v kW;
16. odprti kamin je enosobna kurilna naprava na trdno gorivo, ki je zlasti namenjena neposrednemu ogrevanju prostora v stavbi, v katerega je postavljena, in obratuje odprto ter ni namenjena izključno za pripravo jedi;
17. rekonstrukcija kurilne naprave je poseg v napravo ali del obstoječe naprave, vključno z vgradnjo novega kurišča, s katero se naprava spreminja, posodablja ali nadgrajuje, in ki lahko vpliva na koncentracijo emisije snovi v zrak. Menjava originalnega dela naprave z enakovrednim rezervnim delom, s katerim se ohranja originalna zasnova naprave, se za namen te uredbe ne šteje kot rekonstrukcija naprave;
18. toplotna izguba z dimnimi plini je toplota, ki jo kurilna naprava oddaja z njimi in se za kurilne naprave na tekoče in plinasto gorivo izračuna na podlagi enačbe iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe;
19. upravljavec kurilne naprave je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali fizična oseba, ki ima v posesti kurilno napravo, ali oseba, ki je vložila zahtevo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje kurilne naprave;
20. vhodna toplotna moč kurilne naprave je toplotna moč, izračunana na podlagi kurilne vrednosti, ki se opredeli za vsako gorivo posebej goriva in količine goriva, ki pri trajnem pogonu kurilne naprave lahko zgori v časovni enoti (v nadaljnjem besedilu: toplotna moč);

21. kotli na trdno gorivo z nazivno izhodno toplotno močjo 500 kW ali manj so kotli v skladu z Uredbo 2015/1189 in se uvrščajo med kurilne naprave iz drugega odstavka 11. člena te uredbe.

II. UPORABA GORIV V KURILNIH NAPRAVAH

4. člen

(kurilne naprave za ogrevanje prostorov in sanitarne vode)

(1) V kurilni napravi, razen v odprtem kaminu, se lahko uporabljajo:

1. trdno gorivo:

- naravni les v vseh oblikah (drva, žagovina, kosi, odrezki, lubje, storži);
- briketi in peleti iz biomase, ki so razvrščeni po standardih SIST EN ISO 17225 ali drugimi primerljivimi standardi v kakovostni razred;
- lesni ostanki, ki nastajajo pri obdelavi in predelavi lesa ter proizvodnji pohištva (barvan ali lakiran les, iverne in vlaknene plošče ter drugi lepljeni izdelki), če vsebnost katerakoli nevarne snovi v ostankih ne presega mejne vrednosti onesnaževala za več kot 25 odstotkov in so pri tem vsebnosti ostalih onesnaževal znotraj predpisanih mejnih vrednosti za ostanke iz neonesnažene biomase iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe;
- premog ter briketi in koks iz premoga, če masni delež celotnega žvepla v gorivu ne presega 1 odstotka;

2. tekoče gorivo:

- plinsko olje v skladu s predpisom, ki ureja fizikalno-kemijske lastnosti tekočega goriva, ki je namenjeno uporabi kot gorivo za ogrevanje;
- biogorivo, ki pri primerljivem zgorevanju ne povzroča višjih emisij kot plinsko olje;

3. plinasto gorivo: utekočinjeni naftni plin in zemeljski plin, vključno z bioplinom, ki pri primerljivem zgorevanju ne povzroča višjih emisij kot zemeljski plin.

(2) Masni delež vode v naravnem lesu in lesnih ostankih iz prejšnjega odstavka mora biti na maso vlažnega lesa manjši od 20 odstotkov, razen če se gorivo uporablja v napravah, ki so po navedbah proizvajalca primerne za gorivo z večjo vsebnostjo vode;

(3) V odprtem kaminu se lahko uporablja samo naravni les v kosih, vključno s skorjo (polena, sekanci, dračje, storži), lesni ostanki ali briketi ali peleti iz biomase.

(4) V kurilni napravi iz prvega odstavka tega člena se lahko uporablja samo tisto gorivo ali goriva, za katere je bila kurilna naprava namensko izdelana.

5. člen

(kurilne naprave za tehnološke procese)

(1) V kurilni napravi, v kateri se proizvaja toploto za soproizvodnjo ali proizvodnjo električne ali mehanske energije, izvajanje tehnoloških procesov (na primer priprava tople vode za tehnološke namene, pare ali vročega olja), posredno sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materiala, se lahko uporabljajo;

1. trdno gorivo:

- trdna goriva iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena;
- ostanki biomase rastlinskega izvora iz proizvodnje in obdelave celuloze, papirja in kartona ter proizvodnje živil in pijač (v nadaljnjem besedilu: biomasni ostanki), če vsebnost katerekoli nevarne snovi v ostankih ne presega mejne vrednosti onesnaževala za več kot 25 odstotkov in so pri tem vsebnosti ostalih onesnaževal znotraj predpisanih mejnih vrednosti za ostanke iz onesnažene biomase iz priloge 2 te uredbe;
- koks iz nafte;

- premog ter briketi in koks iz premoga z masnim deležem celotnega žvepla več kot 1 odstotek, če je naprava opremljena z razžvepljevalno napravo;

- katerokoli trdno gorivo iz te točke z masnim deležem vode v gorivu na maso vlažnega goriva nad 20 odstotkov, če se uporablja v napravah, ki so po navedbah proizvajalca primerne za gorivo z večjo vsebnostjo vode;

2. tekoče gorivo:

- tekoča goriva iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena;
- emulgirani naravni bitumen in težko kurilno olje, če se uporabljata v skladu z določbami predpisa, ki ureja fizikalno-kemijske lastnosti tekočega goriva;

- biogorivo, pridobljeno z biološko obdelavo odpadkov in biogorivo, ki pri zgorevanju povzroča višje emisije kot plinsko olje;

3. plinasto gorivo:

- plinasta goriva iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena;
- sintezni plin;
- rafinerijski plin;
- nizkokalorični plin iz koksarn in nizkokalorični plin iz plavžev v železarski in jeklarski industriji;
- plin iz blata čistilnih naprav, odlagališčni plin in bioplín, ki pri zgorevanju povzroča višje emisije kot zemeljski plin.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za kurilne naprave, pri katerih se del proizvedene toplote uporablja za centralno ogrevanje prostorov stavb ali sanitarne vode.

(3) Ne glede na 1. točko prvega odstavka tega člena se lahko v kurilnih napravah, ki se uporabljajo za ogrevanje stavb za rastlinsko pridelavo, za rejo živali in za spravilo kmetijskih pridelkov ali lesa, uporablja kot gorivo slama.

(4) V kurilni napravi iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se lahko uporablja samo tisto gorivo ali goriva, za katere je bila kurilna naprava namensko izdelana.

6. člen **(meritev onesnaževal v ostankih)**

(1) Upravljavca, ki uporablja ali daje na trg lesne ostanke iz tretje alineje 1. točke prvega odstavka 4. člena te uredbe in biomasne ostanke iz druge alineje 1. točke prvega odstavka 5. člena te uredbe, mora zagotoviti izvajanje meritve nevarnih snovi v teh ostankih.

(2) Meritev nevarnih snovi v ostankih se mora opraviti:

- pred prvo uporabo ali dajanjem na trg, in
- v roku 30 dni po uvedbi novega ali spremembi obstoječega tehnološkega procesa proizvodnje lesnih izdelkov, ki vključuje nove vhodne lesne materiale, predhodno že obdelane s kemičnimi sredstvi, ali drugačne sestavine lepil, premazov in drugih kemičnih sredstev za pripravo ali zaščito lesa, ki se uporabljajo pri obdelavi lesa in proizvodnji pohištva, ali
- v roku 30 dni po uvedbi novega ali spremembi obstoječega tehnološkega procesa obdelave biomase, posledica česar je drugačna kemična sestava biomasnih ostankov.

(3) Meritev nevarnih snovi iz prejšnjega odstavka lahko izvaja le pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je za to akreditiran po standardu SIST EN ISO/IEC 17025 za določanje onesnaževal iz priloge 2 te uredbe.

(4) Upravljavca iz prvega odstavka tega člena mora rezultate opravljenih meritvah nevarnih snovi skladno z drugim odstavkom tega člena hraniti najmanj pet let in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanje.

(5) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka tega člena ni treba izvajati meritve:

- nevarnih snovi v lesnih ostankih ali biomasnih ostankih, ki izvirajo izključno iz mehanske obdelave naravnega lesa;
- pentaklorfenola v biomasnih ostankih.

(6) Če vsebnost nevarnih snovi v lesnih ostankih preseže mejne vrednosti, ki so za uporabo lesnih ostankov v kurilnih napravah za ogrevanje prostorov in sanitarne vode določene v tretji alineji 1. točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, se lahko ti ostanki štejejo kot biomasni ostanki, ki se uporabljajo v kurilni napravi za tehnološke procese, če ne presegajo mejnih vrednosti iz druge alineje 1. točke prvega odstavka 5. člena te uredbe. Če vsebnost nevarnih snovi v biomasnih ostankih preseže mejne vrednosti, ki so določene v drugi alineji 1. točke prvega odstavka 5. člena te uredbe, se ti ostanki štejejo za odpadke.

III. VREDNOTENJE EMISIJE SNOVI

7. člen

(uporaba mejnih vrednosti emisije snovi)

(1) Mejne vrednosti emisij so izražene kot masa snovi na prostornino dimnih plinov pri temperaturi 273,15 K in tlaku 101,3 kPa ter po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v mg/m^3 pri vsebnosti kisika v dimnih plinih, izraženo v volumskih odstotkih, ki znaša:

- 13 % za kurilne naprave na trdna goriva,
- 3 % za kurilne naprave na tekoča in plinasta goriva.

(2) Za kurilne naprave iz 5. člena te uredbe, za katere ni treba pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, se mejne vrednosti iz predpisa, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, ne uporabljajo za:

- anorganske delce,
- anorganske snovi v plinastem stanju,
- organske snovi,
- rakotvorne snovi,
- vlakna,
- mutagene snovi,
- dioksine in furane.

(3) Za kurilno napravo, ki je predmet rekonstrukcije, se uporabljajo mejne vrednosti emisije snovi, ki so veljavne v času zaključka spremembe, posodobitve ali nadgradnje te naprave.

8. člen

(vsebnost dušika v tekočem gorivu)

Mejna vrednost dušikovih oksidov v dimnih plinih kurilne naprave, ki se uporablja za tehnološke procese iz 5. člena te uredbe, določena v 14. členu te uredbe, se uporablja za:

1. plinsko olje, v katerem vsebnost dušika ne presega referenčne vrednosti dušika 140 mg/kg. Za večje vsebnosti dušika v plinskem olju je treba izmerjeno koncentracijo dušikovih oksidov v dimnih plinih preračunati na referenčno vsebnost dušika po metodi iz standarda SIST EN 267;

2. tekoče gorivo, ki ni plinsko olje, kadar vsebnost dušika ne presega 0,09 masnega odstotka. Za večje vsebnosti dušika se mejna vrednost določi na podlagi naslednjega izračuna:

$$\text{mejna vrednost dušikovih oksidov} = -830 \cdot x^2 + 1700 \cdot x + 200$$

pri čemer je x vsebnost dušika v teh vrstah goriva, izražena v masnih odstotkih.

9. člen **(kurilne naprave z mešano in kombinirano kurjavo)**

(1) Za kurilno napravo z mešano kurjavo se izračuna mejna vrednost emisije na naslednji način:

- uporabi se mejna vrednost emisij, ki veljajo za posamezno vrsto goriva glede na toplotno moč naprave;
- za vsako gorivo posebej se izračuna utežena mejna vrednost emisij kot zmnožek mejne vrednosti emisij iz prejšnje alineje in deleža toplotne moči, ki jo pri zgorevanju prispeva posamezno gorivo;
- seštejejo se utežene mejne vrednosti emisij iz prejšnje alineje.

(2) Če je toplotni prispevek goriva, za katerega so v skladu s to uredbo določene mejne vrednosti emisij, v kurilni napravi z mešano kurjavo več kot 50 odstotkov, veljajo ne glede na prejšnji odstavek mejne vrednosti, ki so določene za gorivo, ki v mešanici goriv prevladuje z več kot 50 odstotki.

(3) Mejne vrednosti emisij za kurilno napravo z več kurišči, v katerih se uporablja različno gorivo, se določijo na način iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Za kurilno napravo s kombinirano kurjavo veljajo mejne vrednosti emisije za tisto gorivo, ki trenutno zgoreva. Pri preklopu obratovanja kurišča s trdnega goriva na plinasto ali tekoče veljajo še štiri ure po preklopu mejne vrednosti emisij za trdno gorivo.

10. člen **(izvajanje meritev na novih kurilnih napravah)**

(1) Izvajalec meritev emisije snovi v zrak na novi kurilni napravi, ki se daje na trg, mora biti akreditiran po standardu SIST EN ISO/IC 17025 za izvajanje meritev:

- za enosobno kurilno napravo po standardu, ki je za to napravo določen v prilogi 3 te uredbe;
- za kurilno napravo na trdno gorivo z nazivno toplotno močjo, manjšo ali enako 500 kW, ki ni enosobna kurilna naprava, po standardu SIST EN 303-5.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, se lahko za namen dajanja na trg za kurilne naprave iz prejšnjega odstavka, ki niso izdelane v Republiki Sloveniji, uporabijo rezultati meritev emisije snovi v zrak v skladu s primerljivimi standardi, ki se uporabljajo v državi, kjer je bila kurilna naprava izdelana.

IV. MEJNE VREDNOSTI EMISIJE SNOVI ZA KURILNE NAPRAVE

11. člen **(mejne vrednosti emisije snovi za kurilne naprave na trdno gorivo za ogrevanje prostorov in sanitarne vode)**

(1) Mejne vrednosti emisije snovi in najnižji toplotni izkoristek so za posamezno vrsto enosobne kurilne naprave določene v prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Za kurilne naprave z nazivno toplotno močjo 4 kW ali več, ki uporabljajo trdno gorivo in niso enosobne kurilne naprave, je mejna vrednost:

1. celotnega prahu:
 - 40 mg/m³ za naprave s samodejnim dodajanjem goriva,
 - 60 mg/m³ za naprave z ročnim dodajanjem goriva;
2. ogljikovega monoksida:
 - 500 mg/m³ za naprave s samodejnim dodajanjem goriva,

- 700 mg/m³ za naprave z ročnim dodajanjem goriva in nazivno toplotno močjo manjšo ali enako 500 kW,
- 500 mg/m³ za naprave z ročnim dodajanjem goriva in nazivno toplotno močjo večjo od 500 kW.

12. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za kurilne naprave na trdno gorivo za tehnološke procese)

Za kurilne naprave za tehnološke procese z nazivno toplotno močjo 4 kW ali več, ki uporabljajo trdno gorivo za tehnološke procese iz druge do četrte alineje 1. točke prvega odstavka 5. člena te uredbe, je mejna vrednost:

1. celotnega prahu:
 - 40 mg/m³ za naprave s samodejnim dodajanjem goriva,
 - 60 mg/m³ za naprave z ročnim dodajanjem goriva;
2. ogljikovega monoksida:
 - 500 mg/m³ za naprave s samodejnim dodajanjem goriva,
 - 700 mg/m³ za naprave z ročnim dodajanjem goriva in nazivno toplotno močjo manjšo ali enako 500 kW,
 - 500 mg/m³ za naprave z ročnim dodajanjem goriva in nazivno toplotno močjo večjo od 500 kW;
3. dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženih kot NO₂, 400 mg/m³;
4. žveplovega dioksida 1000 mg/m³.

13. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za kurilne naprave na tekoče gorivo za ogrevanje prostorov in sanitarne vode)

(1) Za kurilne naprave, ki uporabljajo tekoče gorivo, je:

1. dimno število:
 - največ 2 za nazivno toplotno moč, manjšo od 11 kW, in
 - 1 za nazivno toplotno moč 11 kW ali več;
2. mejna vrednost ogljikovega monoksida 150 mg/kWh;
3. mejna vrednost dušikovega monoksida in dušikovega dioksida v dimnih plinih, izraženih kot NO₂, izračunana glede na zmogljivost ogrevanja naprave:
 - 110 mg/kWh za nazivno toplotno moč, manjšo ali enako 120 kW,
 - 120 mg/kWh za nazivno toplotno moč, večjo od 120 kW in manjšo ali enako 400 kW, in
 - 185 mg/kWh za nazivno toplotno moč, večjo od 400 kW;
4. toplotna izguba z dimnimi plini največ dve odstotni točki več od toplotnih izgub pri vgrajenem atmosferskem gorilniku oziroma največ eno odstotno točko od toplotnih izgub pri drugih gorilnikih, pri čemer so največje vrednosti toplotnih izgub:
 - 11 odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 11 kW in manjša ali enaka 25 kW in se naprava ne uporablja izključno za ogrevanje sanitarne vode,
 - 10 odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 25 kW in manjša ali enaka 28 kW in se naprava ne uporablja izključno za ogrevanje sanitarne vode,
 - 10 odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 28 kW in manjša ali enaka 50 kW,
 - 9 odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 50 kW in manjša ali enaka 400 kW, in

- 6 odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 400 kW.

(2) Ne glede na določbo 3. točke prejšnjega odstavka je za kurilne naprave s kombiniranimi kurišči na plinasto gorivo, ki uporabljajo kot rezervno gorivo tekoče gorivo manj kot 300 ur letno, mejna vrednost dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženih kot NO₂, enaka 250 mg/m³.

14. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za kurilne naprave na tekoče gorivo za tehnološke procese)

(1) Za kurilne naprave, ki uporabljajo tekoče gorivo za tehnološke procese in ki se ne uporabljajo za namen iz drugega odstavka 5. člena te uredbe je:

1. mejna vrednost celotnega prahu 50 mg/m³, razen pri uporabi plinskega olja, metanola, etanola, neobdelanega rastlinskega olja ali metilestra iz rastlinskega olja, pri katerem se koncentracija celotnega prahu v dimnih plinih ne ugotavlja;

2. dimno število 1 pri uporabi plinskega olja, metanola, etanola, neobdelanega rastlinskega olja ali metilestra iz rastlinskega olja;

3. mejna vrednost ogljikovega monoksida 80 mg/m³;

4. mejna vrednost dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženih kot NO₂:

- 180 mg/m³, če se v napravi uporablja plinsko olje in je najvišja temperatura vode v kotlu nižja od 110 °C, presežek tlaka v njem pa ni večji od 0,05 MPa,

- 200 mg/m³, če se v napravi uporablja plinsko olje in je najvišja temperatura vode v kotlu med 110 °C in 210 °C, presežek tlaka v njem pa je med 0,05 MPa in 1,8 MPa,

- 250 mg/m³, če se v napravi uporablja plinsko olje in je najvišja temperatura vode v kotlu višja od 210 °C, presežek tlaka v njem pa večji od 1,8 MPa, in

- 350 mg/m³, če se v napravi uporablja drugo tekoče gorivo ali če v kotlu medij za prenos toplote ni voda;

5. mejna vrednost žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izraženih kot SO₂:

- 1300 mg/m³, če naprava uporablja težko kurilno olje, in

- 850 mg/m³, če naprava uporablja drugo tekoče gorivo.

(2) Ne glede na določbo druge alineje prvega odstavka 7. člena te uredbe se pri uporabi odpadne lužine iz proizvodnje celuloze upošteva za mejno vrednost emisij iz prejšnjega odstavka 6 % vsebnost kisika v dimnih plinih.

(3) Za kurilne naprave, ki uporabljajo tekoče gorivo za tehnološke procese in ki se uporabljajo tudi za namen iz drugega odstavka 5. člena te uredbe, so mejne vrednosti emisij določene v prejšnjem členu.

15. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za kurilne naprave na plinasto gorivo za ogrevanje prostorov in sanitarne vode)

Za kurilne naprave, ki uporabljajo plinasto gorivo, je:

1. mejna vrednost ogljikovega monoksida 100 mg/kWh;

2. mejna vrednost dušikovega monoksida in dušikovega dioksida v dimnih plinih, izraženih kot NO₂, izračunana glede na zmogljivost ogrevanja naprave:

- 60 mg/kWh za nazivno toplotno moč, manjšo ali enako 120 kW,

- 80 mg/kWh za nazivno toplotno moč, večjo od 120 kW, in manjšo ali enako 400 kW, in

- 120 mg/kWh za nazivno toplotno moč, večjo od 400 kW;

3. toplotna izguba z dimnimi plini največ dve odstotni točki več od toplotnih izgub pri vgrajenem atmosferskem gorilniku oziroma največ eno odstotno točko od toplotnih izgub pri drugih gorilnikih, pri čemer so največje vrednosti toplotnih izgub:

- 11 odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 11 kW in manjša ali enaka 25 kW in se naprava ne uporablja izključno za ogrevanje sanitarne vode,
- 10 odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 25 kW in manjša ali enaka 28 kW in se naprava ne uporablja izključno za ogrevanje sanitarne vode,
- 10 odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 28 kW in manjša ali enaka 50 kW,
- 9 odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 50 kW in manjša ali enaka 400 kW, in
- 6 odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 400 kW.

16. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za kurilne naprave na plinasto gorivo za tehnološke procese)

(1) Za kurilne naprave, ki uporabljajo plinasto gorivo za tehnološke procese in ki se ne uporabljajo za namen iz drugega odstavka 5. člena te uredbe je:

1. mejna vrednost ogljikovega monoksida 80 mg/m^3 ;
2. mejna vrednost dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženih kot NO_2 :
 - 100 mg/m^3 , če se v napravi uporablja zemeljski plin in je najvišja temperatura vode v kotlu nižja od $110 \text{ }^\circ\text{C}$, presežek tlaka v njem pa ni večji od $0,05 \text{ MPa}$,
 - 110 mg/m^3 , če se v napravi uporablja zemeljski plin in je najvišja temperatura vode v kotlu med $110 \text{ }^\circ\text{C}$ in $210 \text{ }^\circ\text{C}$, presežek tlaka v njem pa je med $0,05 \text{ MPa}$ in $1,8 \text{ MPa}$,
 - 150 mg/m^3 , če se v napravi uporablja zemeljski plin in je najvišja temperatura vode v kotlu višja od $210 \text{ }^\circ\text{C}$, presežek tlaka v njem pa večji od $1,8 \text{ MPa}$, in
 - 200 mg/m^3 , če se v napravi uporablja drugo plinasto gorivo ali če v kotlu medij za prenos toplote ni voda;
3. mejna vrednost žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izraženih kot SO_2 :
 - 5 mg/m^3 , pri uporabi utekočinjenega naftnega plina,
 - 10 mg/m^3 , pri uporabi zemeljskega plina,
 - 50 mg/m^3 , pri uporabi rafinerijskega plina, in
 - 350 mg/m^3 , pri uporabi drugega plinastega goriva.

(2) Za kurilne naprave, ki uporabljajo plinasto gorivo za tehnološke procese in ki se uporabljajo tudi za namen iz drugega odstavka 5. člena te uredbe, so mejne vrednosti emisij določene v prejšnjem členu.

V. UKREPI ZMANJŠEVANJA EMISIJ SNOVI V ZRAK

17. člen

(uporaba čistilnih naprav dimnih plinov)

(1) Kurilne naprave, ki uporabljajo tekoče in plinasto gorivo za tehnološke procese in ki se ne uporabljajo za namen iz drugega odstavka 5. člena te uredbe, in ki imajo vgrajene naprave za razžveplanje dimnih plinov, naprave za zmanjševanje emisije celotnega prahu, naprave za zmanjševanje anorganskih halogenskih spojin v dimnih plinih ali druge tehnike za zmanjševanje emisij, lahko obratujejo z zmanjšano učinkovitostjo ali brez teh naprav v primeru okvare, motnje ali izpada največ 120 ur letno, od tega največ 24 ur nepretrgoma. Vsaj stanja, ko je zaradi zmanjšane učinkovitosti ali izpada teh naprav presežena mejna vrednost emisije, mora upravljavec kurilne

naprave evidentirati v obratovalni dnevnik skladno s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(2) Upravljavec kurilne naprave iz prejšnjega odstavka mora vsak izpad čistilnih naprav prijaviti inšpektoratu, pristojnemu za varstvo okolja.

(3) Čas obratovanja iz prvega odstavka tega člena, v katerem je presežena dvakratna mejna vrednost emisij, se upošteva kot čas izpada čistilnih naprav.

18. člen (izpuščanje dimnih plinov)

(1) Upravljavec kurilne naprave mora zagotoviti izpuščanje dimnih plinov v okolje samo skozi njen dimnik.

(2) Upravljavec kurilne naprave, ki uporabljajo tekoče in plinasto gorivo za tehnološke procese in ki se ne uporabljajo za namen iz drugega odstavka 5. člena te uredbe, mora zagotoviti, da se pri načrtovanju in izračunu potrebne višine dimnika upoštevajo določbe predpisa, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaženja.

(3) Pri projektiranju in vgradnji kurilnih, dimovodnih in prezračevalnih naprav morajo biti za neoporečno vgradnjo kurilnih naprav, ki niso naprave iz prejšnjega odstavka, izpolnjene zahteve standardov SIST EN 1443, SIST EN 13384, SIST EN 15287 in SIST EN 13501-1.

19. člen (uporaba lončene peči ali odprtega kamina)

Dobavitelj lončene peči ali odprtega kamina, ki je izdelan za trajno vgraditev v gradbeni objekt, mora v skladu z zakonom, ki ureja gradbene proizvode:

- ob začetku obratovanja predložiti izjavo o lastnostih skladno z zahtevami standarda SIST EN 16510-1 o nepreseganju mejnih vrednosti emisij snovi v zrak in o doseganju toplotnega izkoristka iz preglednice priloge 3 te uredbe ali

- pridobiti dokument priglasičenega laboratorija, ki določa tip proizvoda v predpripravljeni kurilnici, ki v skladu z zahtevami standarda SIST EN 16510-1 potrjuje, da kurilna naprava ali vložek kurišča kurilne naprave izpolnjuje tehnične zahteve o nepreseganju mejnih vrednosti emisij snovi v zrak in zahtevo o doseganju toplotnega izkoristka iz preglednice priloge 3 te uredbe.

20. člen (toplotni zbiralnik)

(1) Kurilne naprave za ogrevanje prostorov in sanitarne vode, razen enosobnih kurilnih naprav, z nazivno toplotno močjo 4 kW ali več in s tekočim sredstvom za prenos toplote, ki so postavljene in dane v uporabo po 1. aprilu 2011 ter uporabljajo kot gorivo naravni les v vseh oblikah, lesne ostanke ali brikete iz biomase, morajo imeti vodni toplotni zbiralnik s prostornino najmanj 12 litrov na liter polnilnega prostora z gorivom. Vodni toplotni zbiralnik mora imeti tudi prostornino najmanj 55 litrov na kW nazivne toplotne moči kurilne naprave.

(2) Če se kurilna naprava iz prejšnjega odstavka z gorivom samodejno polni, mora imeti vodni toplotni zbiralnik prostornino najmanj 20 litrov na kW nazivne toplotne moči kurilne naprave.

(3) Določba prvega in drugega odstavka tega člena se za prostornino vodnega toplotnega zbiralnika na kW nazivne toplotne moči kurilne naprave uporablja tudi pri uporabi peletov iz biomase, če kurilna naprava ni predmet petega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena se lahko uporabi drugačen toplotni zbiralnik enake zmogljivosti shranjevanja toplote.

(5) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata za:

1. samodejno polnjene kurilne naprave, ki dosegajo mejne vrednosti po tej uredbi pri najmanjši nastavljivi moči kurilne naprave;
2. kurilne naprave, ki pri polni obremenitvi obratujejo v sistemu oskrbe s toploto za pokrivanje osnovne in srednje obremenitve, za pokrivanje konične obremenitve in dodatnih obremenitev pa se uporablja drug vir toplote;
3. kurilne naprave, ki obratujejo izključno pri polni obremenitvi.

21. člen

(obratovalni monitoring emisije snovi za kurilne naprave)

(1) Upravljavec kurilne naprave z vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 500 kW, ki uporablja trdno gorivo, ki se uporablja samo za tehnološke namene, mora zagotoviti izvajanje prvih meritev in obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(2) Upravljavec kurilne naprave, ki uporablja tekoče in plinasto gorivo, ki se uporablja samo za tehnološke procese, mora zagotoviti izvajanje prvih meritev in obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(3) Upravljavec kurilne naprave, ki ni naprava iz prvega in drugega odstavka tega člena, mora zagotoviti izvajanje prvih meritev in obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak v skladu s predpisom, ki ureja preglede, čiščenje in meritve na malih kurilnih napravah.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se prve meritve in občasne meritve emisije snovi se ne opravljajo na kurilnih napravah, ki uporabljajo:

- trdno gorivo in so edini vir ogrevanja stanovanjskih prostorov,
- trdno gorivo in se uporabljajo kot štedilniki s posredno ogrevano pečico ali brez nje za pripravo hrane,
- trdno gorivo in so izdelane ali postavljene pred prvim januarjem 1950,
- tekoče in plinasto gorivo, katerih nazivna toplotna moč je manjša ali enaka 11 kW, razen koncentracije ogljikovega monoksida, ki se meri,
- plinsko olje ali zemeljski plin za tehnološke procese, če upravljavec kurilne naprave najmanj enkrat letno zagotovi nastavitev zgorevanja, ki jo izvede serviser, ki ga pooblasti proizvajalec naprave. Upravljavec kurilne naprave mora potrdilo o opravljenem servisu kurilne naprave hraniti najmanj pet let.

(5) Občasne meritve niso potrebne, če ima kurilna naprava za tehnološke procese vgrajene umerjene merilnike emisije snovi za trajno merjenje, ki delujejo nepretrgoma.

VI. NADZOR

22. člen

(inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja, razen nad določbo 6. člena in 29. člena te uredbe, ki ga opravlja tudi inšpekcija, pristojna za trg.

VII. KAZENSKE DOLOČBE

23. člen

(prekrški upravljavca kurilne naprave)

(1) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec kurilne naprave, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami prvega, drugega,

tretjega ali četrtega odstavka 4. člena, prvega, tretjega ali četrtega odstavka 5. člena, prvega, drugega ali četrtega odstavka 6. člena, prvega ali drugega odstavka 17. člena, 18. člena, 20. člena, prvega, drugega ali tretjega odstavka 21. člena, 25. člena, 26. člena in 27. člena te uredbe.

(2) Z globo od 1.200 do 4.100 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z globo od 400 do 1.200 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje upravljavec kurilne naprave, ki je fizična oseba.

24. člen **(prekrški dobavitelja kurilne naprave)**

(1) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje dobavitelj kurilne naprave, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z 19. členom in 29. členom te uredbe.

(2) Z globo od 1.200 do 4.100 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

25. člen **(prilagoditev kurilne naprave na trdna goriva)**

(1) Enosobna kurilna naprava, ki je bila postavljena in dana v uporabo do 31. decembra 2014, se lahko uporablja:

1. če emisije snovi v zrak ne presegajo mejnih vrednosti iz četrtega in petega stolpca preglednice v prilogi 3 te uredbe, ali

2. največ do dopolnjenih 20 let od leta izdelave enosobne kurilne naprave, če emisije snovi v zrak ne presegajo mejnih vrednosti iz drugega in tretjega stolpca preglednice v prilogi 3 te uredbe.

(2) Kurilna naprava na trdno gorivo, ki ni enosobna kurilna naprava in je bila izdelana do 31. decembra 2011, se lahko uporablja:

1. če emisije snovi v zrak ne presegajo mejnih vrednosti iz drugega odstavka 11. člena te uredbe, ali

2. največ do dopolnjenih 20 let od leta izdelave kurilne naprave, če emisije snovi v zrak izpolnjujejo zahteve v zvezi z naslednjimi mejnimi vrednostmi:

- a. črnina dimnih plinov 1;
- b. ogljikov monoksid:
 - 4000 mg/m³ za nazivno toplotno moč 50 kW ali več in manjšo od 150 kW, pri uporabi naravnega lesa v vseh oblikah, lesnih ostankov, briketov ali peletov,
 - 2500 mg/m³ za nazivno toplotno moč 50 kW ali več in manjšo od 150 kW, pri uporabi premoga ter briketov in koksa iz premoga,
 - 2000 mg/m³ za nazivno toplotno moč 150 kW ali več in manjšo od 500 kW, pri uporabi premoga, naravnega lesa v vseh oblikah, lesnih ostankov, briketov ali peletov,
 - 1250 mg/m³ za nazivno toplotno moč 150 kW ali več in manjšo od 500 kW, pri uporabi premoga ter briketov in koksa iz premoga,
 - 1000 mg/m³ za nazivno toplotno moč 500 kW ali več, če je trdno gorivo naravni les v vseh oblikah, lesni ostanki, briketi ali peleti,
 - 625 mg/m³ za nazivno toplotno moč 500 kW ali več, pri uporabi premoga ter briketov in koksa iz premoga;

c. celotni prah 150 mg/m^3 pri uporabi naravnega lesa v vseh oblikah, lesnih ostankov, briketov ali peletov.

(3) Kurilna naprava na trdno gorivo, ki ni enosobna kurilna naprava in je bila izdelana po 1. januarju 2012 in dana na trg do uveljavitve te uredbe, se lahko uporablja:

1. če emisije snovi v zrak ne presegajo mejnih vrednosti iz drugega odstavka 11. člena te uredbe, ali

2. največ do dopolnjenih 20 let od leta izdelave kurilne naprave, če emisije snovi v zrak izpolnjujejo zahteve v zvezi z naslednjimi mejnimi vrednostmi:

a. celotni prah:

- 90 mg/m^3 za nazivno toplotno moč 4 kW ali več, pri uporabi premoga,
- 100 mg/m^3 za nazivno toplotno moč 4 kW ali več, pri uporabi naravnega lesa v vseh oblikah ali lesnih ostankov razen briketov ali peletov, in
- 60 mg/m^3 za nazivno toplotno moč 4 kW ali več, pri uporabi briketov ali peletov iz biomase;

b. ogljikov monoksid:

- 1000 mg/m^3 za nazivno toplotno moč 4 kW ali več in manjšo od 500 kW, pri uporabi premoga, naravnega lesa v vseh oblikah ali lesnih ostankov, razen briketov ali peletov,
- 800 mg/m^3 za nazivno toplotno moč 4 kW ali več in manjšo od 500 kW, pri uporabi briketov ali peletov iz biomase, in
- 500 mg/m^3 za nazivno toplotno moč 500 kW ali več, pri uporabi premoga, naravnega lesa v vseh oblikah, lesnih ostankov ali briketov ali peletov.

(4) Pri prilagoditvi kurilnih naprav iz prvega odstavka tega člena se morata upoštevati tudi določbi prvega in drugega odstavka 28. člena te uredbe, pri prilagoditvi kurilnih naprav iz drugega in tretjega odstavka tega člena pa se morata upoštevati tudi določbi tretjega in četrtega odstavka 28. člena te uredbe.

26. člen **(prilagoditev kurilne naprave na tekoče gorivo)**

(1) Kurilna naprava na tekoče gorivo za ogrevanje prostorov in sanitarne vode iz 4. člena in drugega odstavka 5. člena te uredbe, ki je bila izdelana do 31. decembra 2011, se lahko uporablja:

1. če emisije snovi v zrak ne presegajo mejnih vrednosti iz 13. člena te uredbe, ali

2. največ do dopolnjenih 20 let od leta izdelave kurilne naprave, če emisije snovi v zrak izpolnjujejo zahteve v zvezi z naslednjimi mejnimi vrednostmi:

a. dimno število:

- največ 2 za nazivno toplotno moč, manjšo od 11 kW,
- 1 za nazivno toplotno moč 11 kW ali več;

b. ogljikov monoksid 175 mg/m^3 ;

c. dušikov monoksid in dušikov dioksid, izražen kot NO_2 250 mg/m^3 .

(2) Kurilna naprava na tekoče gorivo za tehnološke procese vode iz prvega odstavka 5. člena te uredbe, ki je bila izdelana do 31. decembra 2011 ali za katero je bilo do 31. decembra 2011 pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali gradbeno dovoljenje, se lahko uporablja:

1. če emisije snovi v zrak ne presegajo mejnih vrednosti iz prvega odstavka 14. člena te uredbe, ali

2. največ do dopolnjenih 27 let od leta izdelave kurilne naprave, če je bila izdelana v letu 1995 ali pozneje in če emisije snovi v zrak izpolnjujejo zahteve v zvezi z naslednjimi mejnimi vrednostmi:

- a. dimno število 1 pri uporabi plinskega olja, metanola, etanola, ne obdelanega rastlinskega olja ali metilestra iz rastlinskega olja;
- b. ogljikov monoksid 170 mg/m^3 ;
- c. dušikov monoksid in dušikov dioksid, izražen kot NO_2 :
 - 250 mg/m^3 pri uporabi plinskega olja,
 - 350 mg/m^3 pri uporabi težkega kurilnega olja;
- d. žveplov dioksid 1700 mg/m^3 .

27. člen
(prilagoditev kurilne naprave na plinasto gorivo)

(1) Kurilna naprava na plinasto gorivo za ogrevanje prostorov in sanitarne vode iz 4. člena in drugega odstavka 5. člena te uredbe se lahko uporablja:

1. če emisije snovi v zrak ne presegajo mejnih vrednosti iz 15. člena te uredbe, ali
2. najdlje do dopolnjenih 20 let od leta izdelave kurilne naprave, če emisije snovi v zrak izpolnjujejo zahteve v zvezi z naslednjimi mejnimi vrednostmi:
 - a. ogljikov monoksid 100 mg/m^3 ;
 - b. dušikov oksid:
 - 150 mg/m^3 pri uporabi zemeljskega plina,
 - 200 mg/m^3 pri uporabi utekočinjenega naftnega plina.

(2) Kurilna naprava na plinasto gorivo za tehnološke procese vode iz prvega odstavka 5. člena te uredbe, ki je bila izdelana do 31. decembra 2011 ali za katero je bilo do 31. decembra 2011 pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali gradbeno dovoljenje, se lahko uporablja:

1. če emisije snovi v zrak ne presegajo mejnih vrednosti iz prvega odstavka 16. člena te uredbe, ali
2. največ do dopolnjenih 27 let od leta izdelave kurilne naprave, če je bila izdelana v letu 1995 ali pozneje in če emisije snovi v zrak izpolnjujejo zahteve v zvezi z naslednjimi mejnimi vrednostmi:
 - a. ogljikov monoksid 100 mg/m^3 ;
 - c. dušikov oksid 200 mg/m^3 ;
 - d. žveplo oksid:
 - 35 mg/m^3 pri uporabi zemeljskega plina ali utekočinjenega naftnega plina,
 - 350 mg/m^3 pri uporabi plinastega goriva, ki ni zemeljski plin ali utekočinjen naftni plin.

28. člen
(mejne vrednosti za grelnike in kotle iz Uredbe 2015/1185 in Uredbe 2015/1189)

(1) Mejne vrednosti za enosobne kurilne naprave, kot so določene v četrtem, petem in šestem stolpcu preglednice iz priloge 3 te uredbe, se uporabljajo za lokalne grelnike prostorov na trdno gorivo z nazivno izhodno toplotno močjo enako ali nižjo od 50 kW iz Uredbe 2015/1185 do 31. decembra 2021.

(2) Ne glede na 1. točko prvega odstavka 25. člena te uredbe, se enosobne kurilne naprave iz prejšnjega odstavka, ki so starejše od 20 let, lahko uporabljajo od 1. januarja 2022 dalje, če emisije ne presegajo mejne vrednosti za celotni prah in ogljikov monoksid, kot so določene v Uredbi 2015/1185.

(3) Mejne vrednosti za kurilne naprave na trdna goriva, kot so določene v drugem odstavku 11. člena te uredbe, se uporabljajo za kotle na trdno gorivo z nazivno izhodno toplotno močjo 500 kW ali manj iz Uredbe 2015/1189 do 31. decembra 2019.

(4) Ne glede na 1. točko drugega odstavka in 1. točko tretjega odstavka 25. člena te uredbe, se kurilne naprave iz prejšnjega odstavka, ki so starejše od 20 let, lahko uporabljajo od 1. januarja 2020 dalje, če emisije ne presegajo mejne vrednosti za celotni prah in ogljikov monoksid, kot so določene v Uredbi 2015/1189.

29. člen

(dajanje na trg grelnikov in kotlov iz Uredbe 2015/1185 in Uredbe 2015/1189)

(1) Enosobne kurilne naprave z nazivno izhodno toplotno močjo enako ali nižjo od 50 kW, ki so kot lokalni grelniki prostorov na trdno gorivo obravnavani v Uredbi 2015/1185, se lahko dajejo na trg, če emisije celotnega prahu in ogljikovega monoksida ne presegajo mejnih vrednosti, kot so določene v četrtem in petem stolpcu preglednice iz priloge 3 te uredbe, toplotni izkoristek pa ni manjši od najnižje vrednosti, kot je določena v šestem stolpcu preglednice iz priloge 3 te uredbe in sicer do 31. decembra 2021.

(2) Kurilne naprave na trdno gorivo z nazivno izhodno toplotno močjo 500 kW ali manj, ki so kot kotli na trdno gorivo obravnavani v Uredbi 2015/1189, se lahko dajejo na trg, če emisije celotnega prahu in ogljikovega monoksida ne presegajo mejnih vrednosti, kot so določene v drugem odstavku 11. člena te uredbe in sicer do 31. decembra 2019.

(3) Dobavitelj naprav iz prvega in drugega odstavka tega člena pri njihovem dajanju na trg v listini, priloženi proizvodu, ali na sami napravi navede vrednost emisij iz prvega in drugega odstavka tega člena.

30. člen

(degradirano okolje)

(1) Če je kurilna naprava v območju, ki se skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja, določi kot degradirano okolje zaradi onesnaženosti zraka, se za kurilne naprave na tem območju prehodni roki iz 25., 26. in 27. člena te uredbe skrajšajo za tri leta, vendar ne več kot dve leti po začetku veljavnosti načrta ukrepov za izboljšanje kakovosti okolja in njegovih delov na tem območju.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka skrajšanje prehodnih rokov za tri leta ni zahtevano, če so v načrtu ukrepov za izboljšanje kakovosti okolja in njegovih delov na območju degradiranega okolja predvideni drugačni roki kot v prejšnjem odstavku ali drugačne obveznosti za upravljavce kurilnih naprav.

31. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 23/11, 2/15, 50/16 in 17/18).

32. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati tri mesece po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.

Ljubljana, dne

EVA 2018-2550-0035

Vlada Republike Slovenije

Marjan Šarec l.r.
predsednik

PRILOGA 1

Izračun toplotnih izgub z dimnimi plini

Toplotna izguba z dimnimi plini P_{dp} se izračuna na podlagi naslednjih enačb:

$$P_{dp} = (t_{dp} - t_z) \left(\frac{A_2}{21 - O_2} + \mathbf{B} \right) \quad \text{ali} \quad P_{dp} = (t_{dp} - t_z) \left(\frac{A_1}{CO_2} + \mathbf{B} \right)$$

pri čemer so:

- t_{dp} temperatura dimnih plinov v °C,
- t_z temperatura zgorevalnega zraka v °C,
- O_2 izmerjena vsebnost kisika v suhih dimnih plinih v %,
- CO_2 izmerjena vsebnost ogljikovega dioksida v suhih dimnih plinih v %.

Konstante A_1 , A_2 in B so navedene v spodnji preglednici.

	Plinsko olje	Zemeljski plin	Utekočinjeni naftni plin
A1	0,50	0,37	0,42
A2	0,68	0,66	0,63
B	0,007	0,009	0,008

Izračun toplotnih izgub z dimnimi plini se ne uporablja za kondenzacijske kotle.

PRILOGA 2

Mejne vrednosti za vsebnost nevarnih snovi v ostankih iz biomase

Onesnaževalo	Mejna vrednost za ostanke iz neonesnažene biomase (mg/kg)	Mejna vrednost za ostanke iz onesnažene biomase (mg/kg)
Arzen	1	2
Baker	10	20
Fluor	50	100
Kadmij	1	2
Klor	400	600
Krom	15	30
Pentaklorfenol	1,5	3
Svinec	15	30
Živo srebro	0,2	0,4

PRILOGA 3

Mejne vrednosti emisije snovi v zrak za enosobne kurilne naprave

1	2	3	4	5	6
	Mejne vrednosti za naprave postavljene in dane v uporabo do 31. decembra 2014		Mejne vrednosti za naprave postavljene in dane v uporabo po 31. decembru 2014		Mejne vrednosti za vse naprave
Opis vrste enosobne kurilne naprave	CO [g/m ³]	Celotni prah [g/m ³]	CO [g/m ³]	Celotni prah [g/m ³]	Najnižji toplotni izkoristek [%]
Grelniki prostorov z ravnim kuriščem	2,0	0,075	1,25	0,04	73
Grelniki prostorov s polnilnim kuriščem	2,5	0,075	1,25	0,04	70
Naprave na trdno gorivo, ki počasi oddaja toploto	2,0	0,075	1,25	0,04	75
Kaminski vložki (zaprti obratovalni način)	2,0	0,075	1,25	0,04	75
Vložki lončenih peči z ravnim kuriščem	2,0	0,075	1,25	0,04	80
Vložki lončenih peči s polnilnim kuriščem	2,5	0,075	1,25	0,04	80
Štedilniki na trdno gorivo	3,0	0,075	1,50	0,04	70
Grelni štedilniki na trdno gorivo	3,5	0,075	1,50	0,04	75
Peletne peči brez vodnega izmenjevalnika	0,40	0,05	0,25	0,03	85
Peletne peči z vodnim toplotnim izmenjevalnikom	0,40	0,03	0,25	0,02	90

Za enosobne kurilne naprave, vključno z enosobnimi kurilnimi napravami z nazivno toplotno močjo, manjšo ali enako 50 kW, ki se uporabljajo tudi za centralno ogrevanje prostorov stavb, se uporabljajo harmonizirani standardi za gradbene proizvode, ki so objavljeni v Uradnem listu Evropske unije skladno z zahtevami Uredbe EU št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (UL L št. 88 z dne 4. 4. 2011, str. 5), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 574/2014 z dne 21. februarja 2014 o spremembi Priloge III k Uredbi (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o vzorcu, ki se uporablja za pripravo izjave o lastnostih gradbenih proizvodov (UL L št. 159 z dne 28. 5. 2014, str. 41).